

Opført første gang på finansloven for 1996. Redaktionelt ændret på finansloven for 1999.

Materielle bestemmelser.

Ad tekstanmærkning nr. 100.

Hjemmel til efterregulering blev skabt første gang på finansloven for 1992 og var oprindelig en følge af skattestyrelsesloven og regeringens aftale med kommunerne af 23. maj 1989 om den fremtidige skatteadministration (Kommuneaftalen) samt diverse tillægsaftaler med Københavns og Frederiksberg kommuner.

I forbindelse med statens overtagelse af ansvaret for selskabsligningen pr. 1. juli 1998 blev der skabt mulighed for, at staten kunne indgå aftale med kommuner om udførelse af selskabsligningsopgaven på statens vegne.

Dertil kommer, at i forbindelse med statens overtagelse af ansvaret for sekretariatsbetjeningen af skatteankenævnene skabes der mulighed for at indgå aftaler med kommuner om udførelse af opgaverne på statens vegne.

Tekstanmærkningen er opført for at give bevillingsmæssig hjemmel til at vederlægge kommunerne for løsning af opgaverne på de vilkår, der fremgår af tekstanmærkningen og af aftalerne.

Opført første gang på tillægsbevillingsloven for 1998. I forhold til finansloven 2003 foreslås tekstanmærkningen udvidet til også at omfatte sekretariatsbetjeningen af skatteankenævnene og sammenskrevet med en tidligere særskilt tekstanmærkning fra 1992 om efterregulering.

Ad tekstanmærkning nr. 101.

Skatteministeriets merudgifter til projekterne finansieres fortrinsvis af eksterne kilder, f.eks. gennem tilskud fra internationale organisationer og fonde m.v. eller tværministerielle puljemidler afsat til bl.a. de nævnte formål.

Opført første gang på finansloven for 1992. Senest ændret på finansloven for 1993.

Ad tekstanmærkning nr. 104.

Tekstanmærkningen er videreført fra tidligere år, men fra 2002 flyttet fra § 7.

Tekstanmærkningen giver hjemmel til, at skatteministeren, når et til statskassen pantsat aktiv er afhændet ved tvangsauktion uden fuld dækning af statskassens tilgodehavende, kan afskrive restgælden helt eller delvist, såfremt det godtgøres, at skyldneren hverken er eller vil blive i stand til at betale det skyldige beløb.

Skatteministeren kan på tilsvarende vis indgå en ordning om gældsforholds afgørelse uden forudgående tvangsauktion, såfremt det må imødeses, at der ved en tvangsrealisation af et pantsat aktiv ikke kan forventes dækning for statskassens tilgodehavende. Denne mulighed anvendes typisk ved salg af fast ejendom i fri handel. Herudover kan skatteministeren lade usikrede fordringer, der måtte restere efter salg af pantsatte aktiver, og andre statslige fordringer (restancer) udgå af regnskabet som uerholdelige efter en periode på 20 år, selv om forældelse ikke måtte være indtrådt. Skatteministeren kan ligeledes inden udløbet af den nævnte 20-årige periode træffe aftale med debitor om afgørelse af sådanne skyldforhold mod betaling af et mindre beløb.

Endvidere er der en adgang for skatteministeren til at bemyndige et inkassobureau til at indgå de omhandlede betalingsaftaler med skyldnere, der er bosat i udlandet, da inkassobureauet i mange tilfælde vil være den instans, der er bedst bekendt med skyldnernes økonomi, og i en forhandlingssituation om afgørelse af en skyldners gæld, vil det være af værdi for bureauet at kunne træffe afgørelser på stedet mod til gengæld af inkassere et beløb som ellers ikke ville blive betalt.

Ad tekstanmærkning nr. 105.

Tekstanmærkningen er opført første gang på finansloven for 2003. På baggrund af overførslen af opgaver fra Finansministeriet til Skatteministeriet i forbindelse med regeringsdannelsen er tilsvarende tekstanmærkning optaget på §7.